

Качки летять! Марієчко, — качки...
Качки летять! У крилах свище небо
Важкі соми пригублюють гачки,
І жовкне білий світ навколо тебе.

Маріє, мріє, мрієчко моя,
Моя Марієчко тривожна,
Твоїм гірким, як світ, ім'ям
Мені звучить хвилина кожна.

Я наче в сні тебе ловлю,
Навколо тиша ні шелесне.
Благословляю і люблю
Твоє чоло двадцятивесне,

І шиї лінію тонку,
І руки звітрені і хтиві,
І карі коси сумовливі
В кульбабо-золотім вінку.

.....
Спасибі вам. Для вас одної
Я вас творю з прогірклих мрій.
В епоху бомби рокової,
В епоху розуму і дій

І зрушень різних на планеті.
Ви та струна моя одна,
В якій усі життя і смерті
Мені — сповна!

Наш час, не нехтуючи світом
В своє життя-буття страшне,
Він просурмився карим цвітом,
Він вами просурмив мене,

Не залишив і грама пустки,
"Усе — доцільно, все — в ім'я.
У боротьби нема відпустки,
Любове плинуча моя.

1965

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.